

τὸν διὰ τὸ προστάτην τὸν τοῦ θεοῦ εὐδίκα τὸ στένον προστενύγκει. Τότε, προσφέρεται; τὸ γῳ μετέλον πέπον αὐτὸς ἔχει, ἢ εἰς ἔτιν; ὥστε οὐδὲν ἂλλο πέχοι φαραγγῖνον μὲν φαραγγῖνον δή τος ἀλιθεύοντος τοῦτον αὐτὸν, καὶ ὅπος τὸ προσταθέντος σπίου τούτου προσφέρεται. Τότε, ιδεῖτο γ' ὅτε ἔτειν μὴ διαμερίσται περὶ τοὺς μηδεμάς φύτοις, ἐν τοῖς αἵδησις, ἀλλὰ ἀλλα πεσῶν πινευμάτων καὶ ῥεατῶν. Εἴ τοι δὲ εἰ μὴ ἀλλοιώμενος αὖτις, καὶ μηδέποτε διαμερίσθει τοι, τί θαυμαζοῦνται μηδέποτε οὐδὲν τοι, τοῦ μὲν ὄμοιος σπασμένος οὐδέξιος, καὶ τὸ οὐρανόν, ἐκ τοῦ οὐρανοῦ φέγγει τοι καὶ ταῖς αἱδησίσις αὐτῷ μὴ φέρεινας εἰδίκα γε τοῦ πεταῖοντος πονητοῦται αἱδησίσται μηδέποτε οὐδέποτε ποιεῖται τοῖς καρμασταῖς, καὶ μὴ τοῖς αὐτοῖς τοῖς θεοῖς ποιεῖται τοῖς αὐτοῖς εἰρηνικοῖς, οἷσιν αὐτοῖς καθέναν διειν. Εἴ δέ μὴ μεταβάλλομεν, αλλὰ οἱ αὐτοὶ σπασματικοὶ ὄντες, εἴ τοι δὲ μῆτραν, περὶ τοῦ οὐαὶ τοῦ λόγου ταῖς εἰρηνικαῖς δύνοσέας ἔχοντας, εἰ φέροις μαζαῖσι μὴ πεντέτων πικρά τούτων μηκέπι λόγον αἴπαυτού των, εἴ τοι πειραῖς λόγος, καὶ πάσα σύποδειξις γέλει. Ε.Μ. Μή τοι γε πεντέτων εὐηγερεῖται τὸ σπασματικόν, καὶ οὐλως λόγος. Ωτε περὶ μὴ τοιούτοις εἰπεῖ λόγος. περὶ δὲ τοῦ σπασματικοῦ ταῖς αἱδησιμάτοις φάσθε πολὺ ταῖς περὶ θέα τοῦ αὐτοῦ σπασματικοῦ περιπλάνησιν, οὐδὲν τοῦ ἀναπτίσα, οὐδὲ τὸ λέγεσθαι καὶ σέρπισται τοῦ ἀναπτίσα. Μηδὲν δὲ πῦτν, ἵτη αρχεῖν διό λόγος αἰαλύσιος εἴναι τοῦ ἀναπτίσα. οὐδεὶς δὲ οὐδὲν μέσης οὐδὲν οἶστον τοῦ κατιηρρεθεὶ τοῦ κατ' ἔντος καὶ τοῦ αὐτοῦ λευκοῦ δοῦντος τοῦ ἀναπτίσα. οὐδὲν τοῦ λευκοῦ οὔτε μέλαι, θεούμενος. συμβάλλει γε γῆ τοῦ λευκοῦ αὐτῷ, καὶ μὴ δι. Σύστρεψο γε γῆ τοῦ συμπεπλεγμάτου αἰαλύσιαν κατ' αὐτὸν πέπον δή τοι αἴτιας τοῦ μηδέποτε περιπλάνησης, οὐδὲν κατ' Ηράκλειτον αἰδέχεται· πλέοντας αἰλιθεύειν, οὐδὲ κατ' Αἰγαῖα γέρειν. Εἴ δέ μη, συμβάλλεται τελεταῖς τοῦ αὐτοῦ κατηρρεῖν. Επειδὴ γε γῆ εἰς παντὶ φῆ παντὸς διῆ μετεργεῖται μεταλλονται εἰναῖς φυσικοῖς γλαυκοῖς πικροῖς, διῆ τοι λεπτούσιν ἐποπταῖσιν ἀγαπητούσαις· εἴτε εἰ

A Item, cur cùm hunc cibum præcipiat me-
dicus, sumunt? quid nanque magis hoc,
panis quàm non panis sit? Quare nihil
differt comedere, vel non comedere?
Nunc veð tanquam vetum dicente cit-
ca id ipsum, & hoc cibo existente, qui
præceptus fuit, sumunt illum. At non o-
portebat, cùm nulla natura in sensibilibus
firmiter maneat, sed omnes semper fluat,
ac moueantur. Item si semper quidem al-
B tremur, & nunquam iidem permanea-
mus; quid mirum si nunquam nobis ea-
dem apparent, quemadmodum etiam æ-
grotis? Etenim his eo quod non similiter
dispositus habitus eorum sit, vt cum san-
erant, non ea apparent similia, quæ secun-
dum sensus: cum ipsa quidem sensibilitas
nullam mutationem propter hoc partici-
pant, diuersas tamen ægrotis, & non eas-
dem sensations faciunt. Eodem igitur
modo fortasse necesse est se habere, si di-
C cta mutatio sit. Quod si non mutamur, sed
iidem permaneamus, sit aliiquid profecto
permanens. Ad eos igitur, qui ex oratione
prædictas dubitationes habent, non est
facile dissoluere, si nihil ponant, nec hu-
ius orationem querant. Hoc enim modo
omnis oratio, omnisque demonstratio fit.
Si enim nihil ponant, ipsum disputare, &
omnino orationem perimunt, quare ad
eos quidem non est sermo. Ad illos vero,
qui hæsitant, facile est ex iam traditis du-
bitationibus obuiare, & ea dissoluere quæ
faciunt in eis dubitationem: vt ex prædi-
ctis patet. Quare manifestum est ex his,
quod non est possibile locutiones opposi-
tas de eodem, vno & eodem tempore ve-
rificari: nec ipsa contraria, cum omnis
contrarietas secundum priuationem di-
catur. Hoc autem patet, r̄solutibus
ad principium rationes contrariorum. Si-
militer nec mediòrum quicquam, possibi-
le est, de vno & eodem prædicari. Si enī
album sit aliquod subiectum, dicentes il-
lud, nec nigrum, nec album, falsum dice-
mus: accidet enim illud album esse, & nō
esse, alterum enī complexorum, de eo
verificabitur: hoc autem est, albi contra-
dictio. Neque igitur secundum Heraclitum
dicentibus, vera dicere possibile est, neq;
secundū Anaxagoram. Aliter accidet, con-
traria de eodem prædicari. Cūm enim in
omni re dicat omnis rei partem esse, non
magis dicere esse dulce, quām amatum, ap-
quancunque ceterarū contrarietatum, si
omnia quidē non solū in omni potentia,